

Láska, Božská Láska

Čo je Láska?

Pochopiteľne, slovo „Láska“ hovorí samo za seba. Chápe azda každý z nás význam tohto slova rovnako? Niektorí môžu toto slovo používať a mať pritom na mysli stav v podmienkach času a miesta, ktorý uspokojuje jeho alebo jej egoistické túžby. A tak čo môže byť Láskou?

Existuje azda Idea nazývaná Láska? Mnoho ľudí si môže nesprávne myslieť, že Láska je jednou z mnohých Ideí, ktoré pochádzajú zo svetov Ideí, Príčin a Zákonov v noetických svetoch. Nie, nie je to tak, pretože tieto svety slúžia potrebe expanzie božskej Múdrosti, Dobrotu a Moci na to, aby vytvárali a budovali vesmíry. Ale Láska nie je Ideou.

Láska je Absolútne Bytie, Boh.

Aby sme sa vyhli zmätku pri chápaní významu slova Láska, nazývame ju božskou Laskou, a to aj napriek tomu, že slovo Láska, ako som už povedal, hovorí samo za seba.

Ak povieme, že božská Láska je neuhasiteľným Svetlom, potom láska – ako ju môžu chápať ľudské bytosti – môže byť prirovnaná k svetlu sviečky, elektrickej lampy, bodovému svetlu alebo dokonca i slnku.

Láska v čase a mieste je Fenoménom Božskej Lásky.

Keď poviem, že Láska je Svetlo, nemám tým na mysli fenomén, ktorý dokáže ľudské bytosti pozorovať prostredníctvom svojich očí – v ohraničenom rozsahu vibračných frekvencií –, ale skôr tým hovorím, že všetko je Svetlo, psychické, noetické, noetické a Super Svetlo.

Láska alebo božská Láska je Absolútne Bytie, a keďže Svätá Monáda je súčasťou Absolútneho Bytia – a zotrúva v Jeho Jednote a Mnohopočetnosti – potom Láska ako taká musí byť tiež prirodzenosťou Svätej Monády.

Teraz sa pozrieme na Lásku makrokozmičky a mikrokozmičky.

Ako na ňu hľadiť makrokozmičky? Láska je Boh sám osebe, je to Absolútne Bytie a Jeho prejavy – Kristus Logos a Duch Svätý. Čo môžeme povedať o božskej Láske ako o podstate Absolútneho Bytia? Môžeme jej priradiť Božskú Sebestačnosť? Prirodzene.

Všetko je stvorené, celé vesmíry sú vytvorené skrze Ducha Svätého a Krista Loga. Ak by podstatou Krista Loga a Ducha Svätého nebola Láska, ako by potom Kristus a Duch Svätý mohli tvoriť a mohli poskytnúť seba samých na to, aby budovali a vytvárali vesmíry? A tak prvým Princípom a Mocou je prejav Lásky.

Makrokozmičky vnímame Lásku ako Absolútne Bytie a prejavy Lásky, ktorými sú Kristus Logos a Duch Svätý. Čo je Láska – je to prejav Lásky alebo je to Láska sama o sebe?

Keďže je Kristus Logos Absolútne Bytie, potom je Kristus Logos tiež Láska, a pretože Kristus Logos taktiež vytvára vesmíry prostredníctvom Mysle, je zároveň i prejavom Lásky. To isté platí o Duchu Svätom a Archanjeloch. A tak vo svetoch existencie všetko existuje v rámci božskej Lásky, ale nie je to božská Láska; všetko existuje ako prejav fenoménu božskej Lásky.

Mikrokozmičky sa stretávame s láskou a božskou Láskou. Bolo by mylné domnievať sa, že ľudské bytosti nemôžu precitovať božskú Lásku; dokážu to ako Duše uvedomujúce si samy Seba. Ako súčasné osobnosti prežívajú lásku ako moc, ktorá rotuje okolo centra – vlastného ja danej osobnosti. A tak sa teraz vo svetoch oddelenosti stretávame s láskou, ktorá má svoj stredový bod.

Vieš si predstaviť pozemskú lásku, ktorá neuspokojuje egoizmus ľudského ja osobnosti? Vieš si niečo také predstaviť? Od toho najnižšieho zvieracieho prejavu, ktorý ľudské bytosti nazývajú láskou, až k tomu najdokonalejšiemu prejavu lásky času a miesta v mikrokozme, vždy nachádzame stredový bod – Jatie (i-ness) času a miesta ľudskej bytosti –, okolo ktorého sa točí fenomén lásky. Avšak je toto Jatie (I-ness) stredovým bodom aj vtedy, ak ľudská bytosť miluje ako Svätá Monáda, uvedomujúca si samu seba, supervedome ako Duša vedomá si samej seba? Samozrejme, že nie.

A teraz makrokozmičky. Ako Kristus Logos a Duch Svätý milujú svet, stvorenie, vesmíry? Egoisticky? Pochopiteľne, že nie.

Makrokozmičky je Láska neustále dávaná, a to v hojnosti, bez akéhokoľvek záujmu niečo žiadať späť.

Na druhej strane, mikrokozmičky nám láska dáva len málo, pričom na oplátku očakáva oveľa viac. Zamysleli ste sa nad týmto niekedy?

Takže môžeme hovoriť o veľkom rozdieli medzi láskou a božskou Láskou. Ak lásku rozdáваме, vždy očakávame niečo späť. A je potrebné povedať, že zväčša očakávame oveľa viac, ako dávame. Makrokozmičky Láska iba dáva. Táto Láska je poskytovaná Absolútnym Bytím, ktoré dáva život, fenomén života. Či Kristus Logos, ktorý je „Svetlom, ktoré prináša svetlo každej ľudskej bytosti prichádzajúcej na tento svet“ a robí nás tak odlišnými od zvierat, niekedy žiadal niečo pre seba? Ľudia samotnú existenciu Krista Loga dokonca i popierajú. Jatie (I-ness) Krista Loga ako Absolútneho Bytia mnohí jednoducho prehliadajú. Koľko ľudí nazýva samých seba ateistami a popiera životnú silu Krista Loga vo vesmíroch? Kristus Logos sa týmto nezaobrá. On dáva. Absolútne Bytie dáva vždy, ako svätodušne, tak i logoicky. Duch Svätý pracuje v každej

jednotlivej bunke, v jadre každého atómu, v každej bunke fyzického tela. Buduje a nepretržite tvorí rozličnými spôsobmi. Utvára taký druh okolností, aby dokonca i osobnosť, ktorá popiera Jeho existenciu, mohla v mikrokozme pohodlne žiť, a to aj napriek tomu, že žije pochabo. Kristus Logos nič nežiada. Jednoducho dáva a dáva za každých okolností. A vďaka tejto božskej Láске sú i vlasy na hlave hlúpeho človeka spočítané a rastú s matematickou presnosťou.

Môžete si vo svojej mysli vybaviť vesmír – fyzický, psychický, noetikálny alebo noetický – ktorý nie je prestúpený touto božskou Láskou?

Všetky peklá, dokonca aj tie najstrašnejšie, ktoré sú stavmi psychického sveta, alebo, presnejšie povedané, podúrovňami psychického sveta, sú prestúpené Božskou Láskou – prostredníctvom nej na ne pôsobí pozitívny vplyv, najskôr na zmiernenie bolesti a neskôr na to, aby viedla k splynutiu so Svetlom.

Tam, kde je Boh, tam je i Božská Láska.

Keď si uvedomujeme, čo vlastne božská Láska je, potom budeme tiež schopní porozumieť i tomu, čím je láska k našim blízkym ľudským bytostiam, láska, ktorej nás učil náš Milovaný, Kristus. „Miluj svojho suseda ako seba samého, pretože si to ty sám.“

Keď sa ľudské bytosti oddelia od ilúzií sveta oddelenosti, uvedomia si, že – ako Jatie (I-ness) uvedomujúce si samo seba – sú v jednote s každým. Keď už ďalej nevnímame samých seba ako stredový bod, okolo ktorého rotuje fenomén, ktorý nazývame láskou v materiálnom svete, vstúpime do božskej Lásky. Môže sa stať, že to bude po prvýkrát, keď pocítíme, že naša osobnosť je asimilovaná našou Dušou, ktorá si uvedomuje samu seba. Vnútri tohto bezmedzného Svetla Lásky sa uskutočňuje proces zdokonaľovania osobnosti a osobnosť vstupuje do svojho Vnútorného Ja.

A tak môžeme dospieť k nasledujúcim záverom:

Láska ako prejav času a miesta, taká dokonalá, aká len môže byť, má svoj stredový bod, okolo ktorého rotuje dovtedy, kým je týmto centrom Jatie (i-ness) súčasnej osobnosti. Avšak vtedy, keď sebauvedomenie tohto centra Jatie (i-ness) expanduje smerom k vnútornému vedomiu Duše o samej sebe, potom Svetlo božskej Lásky po prvýkrát osvecuje ja osobnosti. Čo bude toto naše nižšie ja cítiť v záplave Svetla, ktoré je tej istej podstaty ako naša Duša uvedomujúca si samu seba, pri prvom vyžarovaní božskej Lásky? Pôžitok? Radosť? Uspokojenie? Tieto pocity sú však i tak mizivé v porovnaní s tým, čo bude naše ja osobnosti precíťovať v takzvanej prvej teóze. Keď sa smrteľné odieva do božskej Lásky, je tam prítomné Svetlo nesmrteľnosti; a smrteľné odeté v Svetle nesmrteľnosti je božskou Láskou.

Povedali sme si, že Láska nie je Ideou pochádzajúcou zo svetov Ideí. Je to Samotné Absolútne Bytie. Je to podstata a prejav Absolútneho Bytia.

A tak môžeme vnímať božskú Lásku v dvoch rozdielnych fázach: vo fáze príčiny a vo fáze prejavu.

Príčina: Podstata Absolútneho Bytia

Prejav: Vytvorenie vesmírov

Možno teraz nájdeme vysvetlenie, prečo boli vesmíry vytvorené. Je potrebné zdôrazniť jednu skutočnosť: Absolútne Bytie – Boh – sa nachádza všade a všetko prestupuje. A pretože podstatou Absolútneho Bytia je božská Láska, neexistuje žiadna Jeho súčasť ani žiadna časť nachádzajúca sa v Ňom, ktorá by nebola božskou Laskou. Rozumný človek sa na túto božskú Lásku vždy môže spoľahnúť. Nebuďme ako ryba, čo prepláva celuckým oceánom a predsa zostáva smädná. Nebuďme ako slepci v miestnosti plnej svetla, ktorí ho nemôžu vidieť.

Svetlo je potrebné na to, aby fyzické oči mohli vnímať predmety. Ale ľudské bytosti taktiež získavajú vedomosti o existencii hmotných predmetov skrze Svetlo božskej Lásky. Prostredníctvom Svetla božskej Lásky, skrze naše uvedomenie samého Seba, či už ide o sebauvedomenie osobnosti, alebo sebauvedomenie Duše (alebo vyššie), dospejeme k plnému pochopeniu existencie všetkého, čo nás obklopuje.

Ako to dosiahnuť? Tým, že sa budeme usilovať, aby naše nižšie ja nebolo stredovým bodom, okolo ktorého sa všetko točí, ale budeme expandovať svoje vedomie samého seba do vesmírov, do všetkého, pričom budeme precitovať každého a všetko, akoby to bolo naše ja, budeme z toho mať radosť a tešiť sa spolu s Otcom. Vtedy dochádza k asimilácii so Stvorením i so Stvoriteľom. Ako sa k tomu dopracovať? V prvom rade prostredníctvom jasnej koncentrácie, pochopenia, poznania a neskôr prostredníctvom teózy a splynutia v stave jednoty.

Vo Svetle božskej Lásky neexistujú bohatí ani chudobní, nadradení ani podradení. Je to božská expanzia v prejavoch času a miesta.

Nie je ľahké porozumieť tomu, čo je božská Láska, pretože nie je jednoduché prekonať toto centrum – tento stredový bod, okolo ktorého sa až doteraz všetko točilo –, ani všetky fenomény, ktoré nazývame láskou a ktoré nám prinášali uspokojenie, a posunúť sa až za toto všetko. Musíme sa posunúť ďalej, za toto centrum a zabudnúť na to, kto sme ako súčasné osobnosti. Musíme vstúpiť do spoločného stavu, spoločného jastva (selfhood) so všetkými blíznymi ľudskými bytosťami, do stavu sebauvedomenia mimo našich osobností, do stavu sebauvedomenia Duše. A hneď ako tam vstúpime, po prvýkrát si uvedomíme, že sme boli osvietení Svetlom Božskej Lásky.

Nakoniec by som sa s vami ešte chcel podeliť o dve myšlienky. Prvá: „Ten, kto skutočne miluje, nemá čo odpúšťať.“ Popremýšľajte o tom, je v tom hlboký význam.

A tá ďalšia: ako príklad božskej Lásky spomeniem Kristovu skúsenosť na kríži. Vo Svojej obrovskej agónii s ľútosťou v očiach vzhliadol k Svojim prenasledovateľom a povedal: „Otče, odpusť im, pretože nevedia, čo činia.“